

У вријеме док се у Скупштини Србије усаглашава неразумна резолуција о Сребреници, град који ће, изгледа, постати дио наше псеудоисторије, потреса незапамћен сексуални скандал чији су учесници неке од водећих личности сребреничко-братуначког краја.

Након акције припадника специјалне полиције МУП-а Републике Српске, а према наредби окружног суда у Бијељини, извршен је претрес 12 локација и приведено око петнаест лица под оптужбом да су учествовали у проституцији и навођењу на проституцију, као и у сексуалном злостављању малољетнице. Акција у којој су учествовале јаке полицијске снаге са подршком хеликоптера покренута је пошто је малољетна Ромкиња М.М. из братуначког насеља Раковац, претходно пронађена предозирана, дала изјаву како је била сексуално искориштавана посредством њене нане Мелве од преко стотину мушкараца.

Ова мултиетничка перверзија чији су актери према наводима малољетне Ромкиње, између осталих, били и замјеник начелника општине Сребреница Ђамил Дураковић, директор Средњошколског центра Никола Ранкић, сребренички имам Мирсад Хусејиновић, три српска полицајца и други, вјероватно не би изазвала толике реакције да један од првооптужених није и министар безбједности Бих и потпредсједник Странке демократске акције Садик Ахметовић. У извјештају Управе криминалистичке полиције Јединице за посебну истрагу МУП-а РС, стоји да је Ахметовић укупно шест пута имао сексуалне односе са малољетницом у службеном возилу шкода и личном аутомобилу голф 4 поред бетонаре која се налази у близини Меморијалног центра у Поточарима. Малољетна М.М. изјавила је да је за сексуалне услуге добивала новац од министра и то да јој је Ахметовић пријетио да никоме не говори о ономе што се десило.

Министар безбједности БиХ по професији је дефектолог и магистар друштвених наука. Циници би рекли како је могуће да је магистрирао на тему социјалног рада за дјецу са посебним потребама што и није неки проблем с обзиром да у Парламенту има и шофера, месара и још којекаквих занимања. Члан је Патриотске лиге, а из рата је изашао са чином натпоручника Армије БиХ. После смјене бившег министра Тарика Садовића наставио је активно да спроводи акцију против педофилије на интернету. Потврдио је да су га у склопу истраге о сексуалном злостављању саслушали инспектори МУП-а Републике Српске, али је негирао да је био ухапшен. Није демантовано да му је полиција РС претресла кућу која се налази у сребреничком селу Подгај.

Министар је, такође, потврдио да је несретној дјевојчици давао стипендију за школовање и то преко имама Хусејиновића. Наравно да ово не мора да буде валидан доказ у истрази, али се поставља питање како баш њу новчано да помаже? Могуће је да је имала добре оцјене с обзиром да су је и неки од професора из њене школе сексуално искориштавали. Тешко је повјеровати да је малољетна М.М, мис Ромкиња, случајно одабрана и новчано помагана од стране министра. Како то да је упркос његове бриге била подвођена, силована и дрогирана. Није могуће да министар безбједности БиХ, иначе Сребреничанин, није знао шта се догађа, па није Сребреница Њујорк. А у Сребреници, према тврдњама мјештана, има свега. Проституције и дроге највише. Дјевојчице из средње школе продају се за двадесет марака.

Прије него што је отишао на службени пут у Хрватску, министар је дао изјаву о, по његовом мишљењу, политичкој позадини цијелог случаја. Према његовим ријечима, у последње вријеме било је различитих активности у оквирима служби безбједности које се, вјероватно, неке нису свидјеле. Странка демократске акције поручила је да чврсто стоји иза министра Садиковића и да ће му пружити потпуну подршку. Иако је полиција РС привела и лица српске националности, СДА сматра да се ради о још једном притиску на Бошњаке и да је циљ овакве непримјерене акције, дискредитација званичника у највишим институцијама и покушај дестабилизације државе Босне и Херцеговине. Само што нису рекли да је у питању политичка злоупотреба жртве и да неко жели експлоатисати нечију несрећу да би остварио политичке циљеве и све то без релевантних доказа.

Према тврдњама неких адвоката главни разлог истраге је изјава малољетнице. Такође сматрају да је потребан велики број материјалних доказа за доказивање овакве, како они кажу, шкакљиве приче. Остаје да се види да ли ће ова „шкакљива прича“ само добро да насмије осумњиченог министра и остале учеснике у очигледном насиљу над малољетном и немоћном особом или ће свако добити казну коју заслужује. Полиција је тражила притвор за Ахметовића, јер се М.М. налази у једној „сигурној кући“, а ове објекте финансира Министарство на чијем је Ахметовић челу, због чега би могло доћи до притисака на оштећену. Иако је било оправданих разлога за притвор, тужилац није уважио захтјев полиције, па је Ахметовић, против којег је поднесен извјештај о кривичном дјелу, пуштен послје изјаве.

Тешко је повјеровати да би министар могао да сноси озбиљније посљедице у овом случају. Висока функција коју обавља и припадност водећој и неприкосновеној странци у БиХ представља „сигурну кућу“ за њега у држави која то није и гдје је свакодневно насиље над историјом, културом и истином уобичајна појава. Без обзира на све, оно што запањује, јесте одсуство било каквог саосјећања према жртви и сваког обзира према онима који пате и којима бисмо могли нанијети додатну бол, како учесника у

„Сигурна кућа“ за министра Ахметовића

Пише: Раденко Тошић
понедељак, 29 март 2010 13:47

зостављању и њихове моралне подршке, тако и медија у чијим насловима стоји како су ухапшени имам, директор школе и осумњичен министар, а да нико није истакао или бар поменуо да је упропаштен један млади живот. Сем тога што је наркоман, зостављана дјевојчица је и позитивна на неколико полних болести. Када прође сва ова медијска помпа остаће потпуно сама и нема те сигурне куће у коју ће моћи да се сакрије.